

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 6. Bellicæ Henrici IV. expeditiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

patrati severa, & quæ posteritati in exemplum esset, publica expiatio fieret.

Sæcul. XVI.
A.C 1589.

Præterea spondebat, quod suis subditis dare velit licentiam delegatos e suo numero ad Pontificem mittendi, qui eum de jurejurando præstito, & quas ob causas Henricum Borbonium in Regem elegerint, eique fidelitatis juramentum præstiterint, plenius edoceant, ab eoque impetrent, quod utile, ac necessarium rei Christianæ, Regis, regnique incolumitati, ac bono censerit.

Hæc pacta die quarta Augusti juramento firmata tam a Rege, quam potissimis Proceribus, Belliducibus, qui tum in castris erant, proprio chirographo muniebantur, postea vero in Tironensi senatu in tabulas relata, & comprobata: insuper Helvetii Regis stipendia mereri promittebant, hancque in rem Henricum IV. adeuntes ab eo perbenigne excipiebantur: ipse autem Rex postmodum ad oppidum sancti Clodoaldi contendit, ubi plurimi Proceres, ac Nobiles ex castris Navarrum salutaturi, eumque tanquam legitimum Regem suum veneraturi convenerant.

§. VI.

Bellicæ Henrici IV. expeditiones.

Paulo

Sæcul. XVI.
A. C. 1589.

Thu. l. 97.
Davil. l. 10.

Paulo post Henricus Rex defuncti Regis corpus, quod Compendium deferbatur, comitaturus discesserat, in itinere autem Meulantum, Giffortium, & Claromontium in Bellovacensi agro occupabat, ac postea continuato victoriarum cursu Normaniæ partem cepit, atque ad Arcas prope Dieppam magna clade Maduanum Ducem affecit, eumque non sine ingenti suorum dispendio retrocedere, ac propudiosam fugam arripere coegit: interea Parisiensis Senatus tam suo, quam fœderati Consilii nomine die septima Augusti in Borbonii Cardinalis favorem edictum promulgari jussit, vi cuius omnes Principes, Proceres, ceterique sollicitabantur, ut eum tanquam legitimum, ac sanguinis jure vocatum Regem agnoscerent, atque in religione Catholica, Apostolica & Romana se victuros, & morituros, nec ullo pacto hæreticis opem præstituros jurato sponderent. Biduo post hujus edicti tenor Provinciarum Rectoribus significabatur, quibus injunctum, ut juxta illud res suas componerent.

Henricus post publicatum hoc edictum veritus, ne Borbonius Cardinalis captus vi eriperetur, eundem Cainonem abduci, necnon Fontenacum in Pictavium transferri jussit, eumque Boulaio hujus urbis Gubernatori, cujus

ius fidelitas, animique fortitudo fatis Sæcul. XVI.
A.C. 1589.
comprobata erat, custodiendum tradi-
dit, cumque regiis armis ubique pro-
spera adspiraret fortuna, Augium, &
Gamacensem arcem in Ambianensi a-
gro armis suis subjecit.

§. VII.

*Pater Burgoinus Fratrum Prædica-
torum Prior captus, atque ex-
tremo supplicio affectus.*

Postea Rex Parisinæ civitatis suburbia Thuan. E
David. l. c.
Mem de
l' Etoil. t. 2.
p. 9.
adorfus ea dimidiæ horæ spatio non-
dum evoluto occupabat, ubi inter ca-
ptos Edmundus Burgoinus Fratrum
Prædicatorum Prior thorace indutus
dimicare deprehendebatur: cum au-
tem sæpius in suis sermonibus Henrici
III. cædem approbasse, imo etiam dete-
standum hoc facinus consuluisse convin-
ceretur (*) Turonium abductus est,
ubi

(*) Nullus omnino probatæ fidei Histori-
cus allegari potest, qui vel unicum factum,
ex quo Burgoinus hujus facinoris suafor ex-
stitisse convictus fuerit, juxta legum præ-
scripta comprobatum adducere valuit: quini-
mo ipsemet Thuanus Auctor hac in re certe
non suspectus, veritatis pondere pressus de
Burgoino hæc refert: *cum ad supplicium tra-
heretur, magnam constantiam vultu præsetulit,*